ఫ్లాష్ బ్యాక్

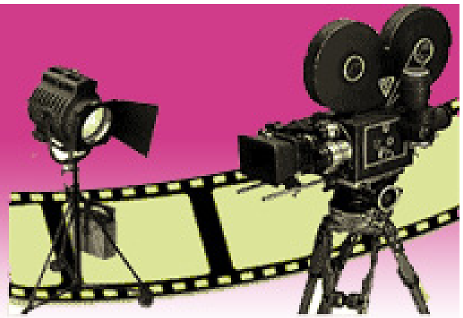

పాతసినిమాలకు సంబంధించిన విశేషాలు.. నటీనటుల గురించి, సినిమాల గురించి, సాంకేతిక నిపుణుల గురించి.. వగైరా..వగైరా. ప్రతినెలా ఓసారి అలనాటి సినీరంగంలోకి తొంగిచూద్దాం

సెల్వరాజ్

(విజయచిత్ర, 1968, ఫిబ్రవరి సంచిక నుంచి)

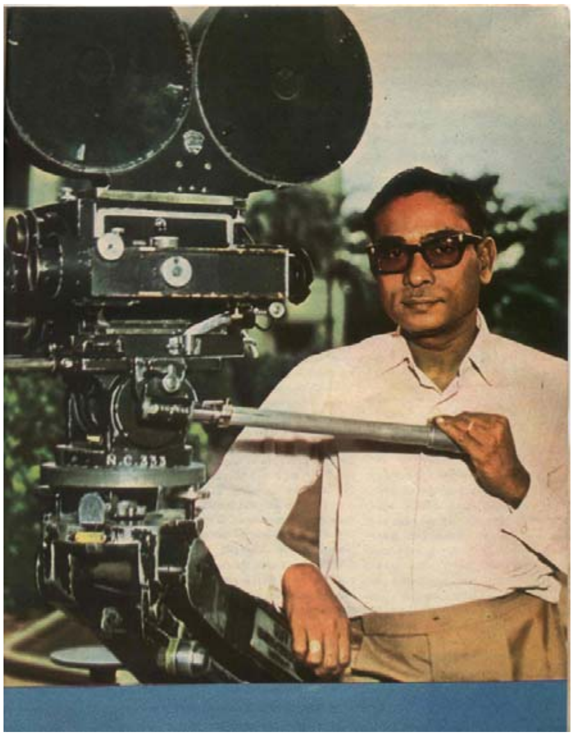

"చలనచిత్ర ఛాయాగ్రాహకుడు అంటే, కేవలం కెమేరాను ఎదురుగా పెట్టి, నాలుగు లైట్లు వేసి మీట నొక్కడం కాదు. చాలామంది అలా అభిప్రాయపడుతూ వుంటారు. అంతకంటే అతనికి ఇంకేం పని వుంటుంది? అని కూడా అనుకుంటూ వుంటారు. అయితే, చలన చిత్ర నిర్మాణంలో చెప్పుకోదగ్గ బాధ్యత వహించేది కెమెరా. సినిమాలో ఒక్కోచోట శబ్దం లేకపోవచ్చును, మాటలు లేకపోవచ్చును; నటీనటులు లేకపోవచ్చును. ఎవరున్నా లేకపోయినా, పని చెయవలసింది కెమెరా. కెమెరా లేకపోతే చిత్రమే లేదు. అలాంటి చత్రాన్ని చూపే ఛాయాగ్రాహకుడి బాధ్యత ఇంతా అంతా కాదు." అని చెప్పారు ప్రసిద్ధ ఛాయాగ్రాహణ దర్శకుడు – పి.ఎస్. సెల్వరాజ్.

"చలన చిత్ర ఛాయాగ్రాహకుడు చిత్ర కథను ఆమూలాగ్రం తెలుసుకుని వుండాలి. తాను కథను దృష్టిలో పెట్టుకుని, ఆ వాతావరణానికి తగినట్టుగా లైటింగ్ ఏర్పాటు చేస్తూ, సన్నివేశానికి తగినట్టు చిత్రీకరించాలి. అంటే, విషాద ఘట్టం లాంటిది వున్నప్పుడు, ఆ దృశ్యానికి అద్భుతమైన లైటింగ్ ఏర్పాటు చేయకూడదు. అలాగే హాయిగా వుండే దృశ్యానికి, 'డల్ లైటింగ్' లాంటి దాన్నీ ఏర్పాటు చెయ్యకూడదు చిత్రకథ, దృశ్యాలకు తగ్గవాతావరణంలో ప్రేక్షకులను లీనం చెయ్యగలిగే ప్రతిభ ఛాయాగ్రాహకుని దగ్గర వుండాలి. అవుట్ డోర్

దృశ్యాల్లో అయితే, దానికి తగ్గలైట్ ను చూసుకుంటూ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని కూడా ఇముడ్చుకుంటూ చిత్రీకరించాలి. నిజానికి ఛాయాగ్రాహకునికి 'వూహ' కూడా వుండాలి. అలాంటి వూహ వున్నప్పుడు చిత్రీకరణలో కొంత వైవిధ్యం కనిపిస్తుంది. దృశ్యంలో ముందు వుండే ఆర్టిస్టుకూ, వెనక వుండే ప్రదేశానికీ మధ్య, దూరం తెలిసేట్టు చిత్రీకరించడానికి లైటింగ్ ను ఏర్పాటు చేస్తాము. బొమ్మ బాగా కనిపించడం అనేది లైటింగ్ మీదే ఆధారపడి వుంటుంది. మనకు రెండు కళ్ళు వుండడం చేత, వస్తువుల మధ్య దూరం బాగా చూడగలుగుతున్నాము. కెమెరాకు వున్నది ఒక్కటే కన్ను. ఆ ఒక్క కంటితోనే దూరం తెలిసే భ్రాంతిని కలిగించాలి. అలాంటి దూరాన్ని చూపడానికి లైటింగ్ అవసరమవుతుంది." అన్నారు సెల్వరాజ్. ఆయన దృష్టిలో భారతీయ ఛాయాగ్రాహకులు, విదేశీయ ఛాయగ్రాహకులకు ఏమీ తీసిపోరు. "మనకున్న కొద్ది సౌకర్యాలతోనే మనం విదేశీ చిత్రాల స్థాయిలో ఛాయాగ్రహణాన్ని చూపించగలుగుతున్నాము. వారికి వున్న సౌకర్యాలన్నీ మనకూ వుంటే, వారినే అధిగమించేవారిమేమో! ఈ 'కళ'ను అభ్యసించడం అన్నది — విదేశీయ చిత్రాలను చూడడమే. ఎలా చేశారు? ఏం చేశారు ? అన్నది చదివితే రాదు, చూసే నేర్చుకోవాలి. ఈ రోజున భారతీయ ఛాయాగ్రాహకులు విదేశీయ చిత్రాలను చూసే నేర్చుకుంటున్నారు. వారు తీసిన పద్ధతులు ఎలాంటివి అని ఆలోచించుకుంటూ, తామూ అలా తియ్యడానికి కృషి చేస్తున్నారు; విజయం పొందుతున్నారు. అనేకమైన అధునాతన విధానాలతో, వారు తీసి చూపించే దృశ్యాలను మనం మనకున్న సౌకర్యాలతోనే వారి స్థాయికి వెళ్ళ గలుగుతున్నామంటే అది నిజంగా ఘనమైన విషయం. అలా చెయ్యగలగడానికి వూహ కావలసి వస్తున్నది; కృషి అవసరమవుతున్నది; శ్రమపడి కష్ట సాధ్యమైన వెన్నింటినో సాధించవలసి వస్తున్నది. మన ప్రఖ్యాత ఛాయాగ్రహణ దర్శకులందరూ, విదేశ చిత్రాలు చూసి, మేధస్సు ఉపయోగించి, ఆ ప్రకారం తీస్తున్నారు. అందుకే, ఛాయాగ్రాహకుడికి మేధాశక్తి కూడా చాలా అవసరం."

"మంచి ఛాయాగ్రహణం గల చిత్రం అంటే ఎలా వుంటుంది?" అన్న ప్రశ్నకు సెల్వరాజ్ ఇలా సమాధానం ఇచ్చారు: "చిత్రం చూస్తున్నప్పుడు కంటికి ఏమాత్రం ఇబ్బందిలాంటిదీ కలగకుండా, బొమ్మ చూస్తున్నామన్న భ్రాంతిని కలిగించకుండా, చక్కగా చూపగలిగేదే మంచి ఛాయాగ్రహణం. అంటే, ఒక దృశ్యంలో ఎక్కువ కాంతి, ఇంకో దృశ్యంలో ఇంకోరకం కాంతి లేకుండా వుంటే, కంటికి ఇబ్బంది కలగదు. చిత్రంలో దృశ్యాలకు తగ్గట్టు లైటింగ్ ను వాడుతూనే, చిత్రమంతా ఒకే విధానమైన 'లైట్' కనిపించేట్టుగా చిత్రీకరించాలి. అలా కంటికి 'హాయి' అనిపించే చిత్రంయొక్క ఛాయగ్రహణమే చక్కని ఛాయాగ్రహణం అని నా అభిప్రాయం. అలాగే, ఆర్టిస్ట్ ను ఒక దృశ్యంలో ఎలా 'మోల్డ్' చేస్తామో చిత్రం అంతా కూడా అలాగే 'మోల్డ్' చెయ్యాలి. దృశ్యాలలో కాంతి భేదాలున్నా, అన్ని భేదాలు, ఎలాంటి తేడాలూ లైటింగ్ లో వుండాలే గాని, ఆర్టిస్టు 'ముఖం'లో వుండరాదు. ఆ ముఖం ఆ ముఖంలాగే వుండాలి."

చలన చిత్ర ఛాయాగ్రాహకుడికి వున్న బాధ్యతలను వివరిస్తూ సెల్వరాజ్ ఇంకా ఇలా చెప్పారు; "దర్శకుడు తాను వూహించుకున్న కథకూ, కథలోని పాత్రలకూ ఒక రకంగా రూపకల్పన చేసుకుంటాడు. అదంతా అతని వూహలో వుంటుంది. "నేను అనుకున్న సన్నివేశం ఇది; నేను అనుకున్న షాట్ ఇది; నేను వూహించుకున్న ఎఫెక్ట్ ఇది" అని అతను ఛాయగ్రాహకునితో చెబుతాడు. అతని వూహను చిత్రంగా మార్చి, ఆ వూహకు ప్రాణం పోసి సజీవ ప్రతిమను చెయ్యవలసినవాడు ఛాయగ్రాహకుడు. రచయిత, దర్శకుడూ కాయితం మీద చెబుతారు; దాన్ని ఛాయాగ్రాహకుడు తెరమీద చెప్పాలి. అంచేత, దర్శకుని వూహలనూ, రచయిత వూహలనూ తాను జీర్ణం చేసుకుని, దాన్ని చిత్రంగా రూపొందించడానికి తగ్గ ప్రతిభా విశేషాలు ఛాయాగ్రాహకుని దగ్గర వుండాలి. అయితే, విదేశాలలో ఛాయాగ్రాహకుని బాధ్యత దర్శకుని బాధ్యత కంటే ఎక్కువైనది. కావలసినదేమిటో దర్శకుడు చెబుతాడు; దాన్ని చిత్రీకరించడానికి ఏమేమి చెయ్యాలీ, ఎలా చెయ్యాలీ, షాట్స్ ను ఎలా విభజించాలీ అన్నదంతా ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడే చూసుకుంటాడు. దర్శకుని మెదడులో నామమాత్రంగా వున్నదానికి ఛాయాగ్రాహకుడు ఈ విధంగా పూర్ణ రూపాన్ని కలిగించాలి. మన దేశంలో దర్శకుడే సృష్టికర్త, నిర్దేశకుడు. అంతిమ నిర్ణయం ఎప్పుడూ దర్శకునిదే. అందువల్ల దర్శకుని సలహాలతోనూ, తోడ్పాటుతోనూ మన ఛాయాగ్రాహకుడు పనిచేస్తాడు."

"ఒక చిత్రంలో కెమెరా కోణాలు అడ్డదిడ్డంగానూ, అటూ ఇటూ గానూ వుండవచ్చు. అలాంటి 'ఆడ్ యాంగిల్స్'ను చిత్రమంతా వాడినంత మాత్రాన అది గొప్ప ఫోటోగ్రఫీ కాజాలదు. చిత్రాన్ని బట్టి, దృశ్యాన్నిబట్టి కోణాలను ఏర్పాటు చేస్కోవాలి గాని, ప్రతిదానికీ అలాంటి కోణాలు అనవసరం. సాధ్యమైనంత వరకూ స్ట్రెయిట్ గా పోవడమే ఉత్తమమైన పద్ధతి అని నా ఉద్దేశం చిత్రంలో ఉండే శబ్దం, బొమ్మ రెండూ బాగుండాలి. నిజానికి ఈ రెండు కళలూ ఒకదాన్నొకటి పెనవేసుకునే వుంటాయి. రెంటికీ చాలా దగ్గర సంబంధం వుంది. రెండింట్లో ఏ టెక్నిక్ చెడినా రెండోది కూడా చెడుతుంది."

"వర్ణ చిత్రాన్ని చిత్రీకరించడానికీ మామూలు తెలుపు, నలుపు చిత్రాన్ని చిత్రీకరించడానికీ తేడా వుంది. వర్ణ చిత్రీకరణ కష్టమైనది. తెలుపు నలుపు చిత్రాల్లో వున్నవి రెండే రంగులు. వర్ణ చిత్రం అంటే అనేకమైన రంగులు. అంచేత, ఆ చిత్రాలకు ఎక్కువ లైట్స్ అవసరమవుతాయి; ఎక్కువ ధ్యేయం

అవసరమవుతుంది. అక్కడ వున్న దాన్ని వున్నట్టు తియ్యాలి. నటీనటుల ముఖాలు, దుస్తులు, సెట్టు__ ఇలా అన్నీ వేటి వేటి రంగుల్లో అవి వుంటాయి. ఆ రంగులన్నీ ఏ రంగుకు ఆ రంగు చక్కగా తెలియాలి. ఛాయాగ్రాహకుడి పనితనం రంగుల చిత్రాల్లో కనిపించడానికి ఎక్కువ అవకాశం వుంది.” అని చెప్పారు సెల్వరాజ్.

చండీరాణి, విప్రనారాయణ, వెలుగు నీడలు, ఇద్దరు మిత్రులు, ప్రాణ మిత్రులు, పూలరంగడు మున్నగు యాభై చిత్రాల అనుభవం గల ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు సెల్వరాజ్ గారి స్వస్థలం పాండిచేరి. చిన్నతనం నుంచీ మద్రాసులోనే వుండి, ఇక్కడే స్థిరపడ్డారు. చదువుకుంటున్న రోజుల్లోనే ఆయనకు ఫోటోగ్రఫీ మీద ఉత్సాహం కలిగింది. ఆ ఉత్సాహంతో ఫోటో స్టూడియోల్లో వున్న ఫోటోల దగ్గర్నుంచి, విదేశీయ ఫోటో మాగజైన్లలోని ఫోటోల వరకూ పరిశీలించడం సాగించారు. చిన్న కెమెరా కొనుక్కుని కనిపించిన దృశ్యాలను బొమ్మగా తీసి చూసుకునేవారు.

ఎక్కడో క్వార్టర్ ప్లేటు (అప్పటికి ఇంకా ఫిల్ము రాలేదు) దొరుకుతుందని తెలిస్తే అక్కడికి పరుగెత్తి, అది కొని, బొమ్మతీసి 'డెవలప్' చేసి ఫలితం చూసుకుంటేనే గాని ఆయన నిద్రపోయేవారు కాదు అప్పుడు సెల్వరాజ్ రెండోఫారం విధ్యార్ధి!

ఇలస్ట్రేటెడ్ వీక్లీ నడిపే ఛాయాచిత్రాల పోటీలో సెల్వరాజ్ పాల్గొని చిన్న వయసులోనే బహుమతులు అందుకున్నారు. “ఇలస్ట్రేటెడ్ వీక్లీ ఆ విధంగా నన్ను చాలా ప్రోత్సహించింది” అని చెప్పారు సెల్వరాజ్.

చదువూ, చదువుతోపాటు ఫోటోగ్రఫీ హాబీ.. శ్రద్ధగా సాగాయి. స్కూల్ ఫైనల్ వరకూ చదువుకుని, చదువుకు స్వస్తి చెప్పారు. అప్పుడాయన ఉత్సాహం ఫోటోగ్రఫీ నుంచి సినిమాటోగ్రఫీకి మారింది. చలన చిత్రాలను చూడడం, వెలుగు నీడల పరిశీలన, వివిధ కోణాల చిత్రీకరణ, మున్నగు అంశాల మీద ఎక్కువగా శ్రద్ధ వహించడం సాగించారు.

ప్రసిద్ధ ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు జితెన్ బెనర్జీ న్యూటోన్ స్టూడియోలో వుంటున్నారు. ఆయనను కలుసుకుని తన కోరికను వ్యక్తం చెయ్యాలనిపించింది సెల్వరాజ్ కు. ఆ కోరికతోనే ఆయన, తాను తీసిన ఫోటోలనూ, అనేకపోటీలలో తనకు బహుమానాలు తెచ్చిన ఫోటోలనూ తీసుకుని ఓ మంచి ఉదయాన న్యూటోన్ స్టూడియో చేరుకున్నారు.

జితెన్ బెనర్జీని చూసి, తన ఫోటోలను చూసి, తన వాంఛను వ్యక్తం చేశారు. ఆ ఫోటోలను జితెన్ జాగ్రత్తగా పరిశీలించారు. ఇంకా జాగ్రత్తగా చూశారు. అలా చూడడంలో ఆయనకు చాలా టైమ్ పట్టింది _ దాంతో సెల్వరాజ్ కంటి ముందు చిన్న ఆశాకిరణం కనిపించింది.

“అయితే అబ్బాయ్ ! నువ్వు కెమేరా శాఖలో పనిచేస్తానంటావు” అన్నారు జితెన్.

“ అవునండీ “

“ నీ బొమ్మలు బాగున్నాయ్. నీ ఉత్సాహం బాగుంది. ఐవిష్ యు ఆల్ సక్సెస్” అని, ఆయన సెల్వరాజ్ ను స్టూడియో కెమేరా శాఖలోకి తీసుకున్నారు. తన ఉత్సాహాన్నీ, జితెన్ బెనర్జీ ఆశీర్వాదాన్నీ వెంటబెట్టుకుని సెల్వరాజ్ న్యూటోన్ స్టూడియోలో 'అప్రంటీస్' గా చేరారు. ఇది 1938 లో అప్పటికి సెల్వరాజ్ వయస్సు ఇరవై ఒక్క సంవత్సరాలు !

అప్రంటీస్ గా చేరిన కొద్దికాలానికె ఆయన అసిస్టెంటు అయ్యాడు; తర్వాత ఆపరేటివ్ కెమేరామాన్ అయ్యాడు; తర్వాత ఆపరేటివ్ కెమేరామాన్ అయ్యాడు. ఆ మధ్యకాలంలో సెల్వరాజ్ ఛాయగ్రహణం విద్యలోని అనేక విషయాలను తెలుసుకున్నాడు రాత్రింబవళ్ళు కృషిచేసి మంచిచెడ్డలన్నీ తెలుసుకున్నాడు. ఆరోగ్యంకన్న, భోజనంకన్న, డబ్బుకన్నా కూడా ఆయనకు 'సినీకెమేరా' ప్రియమై పోయింది. దేన్నీ లక్ష్య పెట్టకుండా ఆయన సాధించిన సాధనే ఇవాళ ఆయన్ని ప్రఖ్యాత ఛాయాగ్రహణ దర్శకునిగా పరిశ్రమలో నిలబెట్టింది.

ఆ రోజుల్లో ఎక్కువగా చిత్రాలన్నీ న్యూటోన్ లోనే తయారయేవి. వాహినీవారి చిత్రాలు అక్కడ నిర్మించబడడంతో సెల్వరాజ్ కు బి.యన్.రెడ్డి, కె.వి.రెడ్డి, నాగయ్య, సి.పుల్లయ్య , కే.శే.రామ్ నాధ్, రామబ్రహ్మం మున్నగు వారెందరితోనే పరిచయం కలిగింది. వారి పరిచయంతో సెల్వరాజ్ కృషికి మరింత దోహదమూ కలిగింది. రామ్ నాధ్ దగ్గర సహాయకుడిగా పనిచేసి, ఆయన ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకున్నారు.

సెల్వరాజ్ గారు మొదటిసారిగా ఛాయాగ్రహణ దర్శకత్వం వహించిన చిత్రం “గృహప్రవేశం”. దర్శకుడు ప్రసాద్ గారికి కూడా అదే మొదటి చిత్రం. అలా సెల్వరాజ్ గారు, ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడైనారు. తర్వాత కొన్ని తెలుగు, తమిళ చిత్రాలకు ఛాయాగ్రహణ దర్శకునిగా పనిచేసి, భరణి సంస్థలో జేరారు. మూడు భాషలలోని చండీరాణి, చక్రపాణి, విప్రనారాయణ మున్నగు చిత్రాలకు పని చేశారు.

సెల్వరాజ్ గారికి 1948లోనే ఉత్తమ ఛాయాగ్రహణ దర్శకునిగా పేరొచ్చింది. ఆ చిత్రం తమిళంలో నిర్మింపబడిన సిటాడల్ వారి 'జ్ఞాన సౌందరి', అలాగే, ఎల్లిస్ ఆర్ డంకన్ డైరెక్టు చేసిన 'మీరా' (యమ్,యస్,సుబ్బలక్ష్మి నటించిన తమిళ చిత్రం) కూడా సెల్వరాజ్ గారి ప్రతిభకు నిదర్శనంగా నిలబడింది. 'మీరా' చిత్రాన్నే డంకన్ హిందీలో కూడా నిర్మించారు. సెల్వరాజ్ గారు ఆ చిత్రానికి కూడా పనిచేశారు. తర్వాత కొంతకాలంపాటు డంకన్ చిత్రాలకు పనిచేశారు. అమెరికా దేశస్తుడైన ఎల్లిస్ ఆర్ డంకన్ సహజంగా ఛాయాగ్రాహకుడు. అందువల్ల ఛాయాగ్రహణంలోని అనేక విషయాలు ఆయన దగ్గర సెల్వరాజ్ చాలా నేర్చుకున్నారు. 'మీరా' హిందీ చిత్రానికి బొంబాయి వెళ్ళడంతో, అక్కడ చాలా కొత్త విధానాలు తెలిశాయి. అలాంటి మంచి అనుభవాలు ఆయనకు ఎన్నో కలిగాయి.

"జితెన్ బెనర్జీ నాకు ఎన్ని విషయాలో నేర్పారు; నన్ను బిడ్డలా చూసుకున్నారు. న్యూటోన్ స్టూడియోను విడిచిపెట్టి, భరణి సంస్థలో జేరే సమయంలో నేను ఆయనదగ్గర సెలవు తీసుకున్నాను. నన్ను ఆయన గట్టిగా కౌగిలించుకుని, బొటబొట కన్నీరు కార్చారు; నాకూ ఎంతో ఏడుపు వచ్చింది. నా జీవితంలో నేను ఎన్నడూ మరిచిపోలేని సంఘటన అది." అన్నారు సెల్వరాజ్.

భరణి తర్వాత, అన్నపూర్ణావారు సెల్వరాజ్ ను ఆహ్వానించారు.

"నాగేశ్వరరావు గారూ, మధుసూదనరావు గారూ నాకు సన్నిహితులు. వారు చక్కని చిత్రాలను నిర్మించాలనే లక్ష్యంతో వున్నారు. నా ఉద్దేశ్యం కూడా అదే. ఎక్కువ చిత్రాల్లో పని చెయ్యాలని, ఎక్కువ ధనం సంపాయించాలనీ నా అభిమతం కాదు. అలస్యమైనాసరే, ఒక్కటే అయినా మంచి చిత్రానికి పని చేశామనే తృప్తి నాకు మిగలాలి. అందుకనే నేను అన్నపూర్ణా సంస్థలో జేరి, వారి 'తోడికోడళ్ళు' చిత్రంనుంచి, నిన్నటి 'పూలరంగడు' దాకా పని చేశాను; ఇంకా పని చేస్తాను. ఆ సంస్థతోనూ, వారితోనూ నాకు పన్నెండేళ్ళ పరిచయం, అనుభవం వున్నాయి." అన్నారాయన.

సెల్వరాజ్ గారు పనిచేసిన 50 చిత్రాలలోనూ ఒక హిందీ చిత్రం, ఒక వర్ణచిత్రం (తేనె మనసులు) వున్నాయి. ఆయన తీసిన పునర్జన్మ చిత్రానికి మద్రాసు ఫిల్ముఫాన్సు అసోసియేషన్ వారి 'ఉత్తమ ఛాయాగ్రహణం' బహుమతి వచ్చింది.

సెల్వరాజ్ చిత్రీకరణలో పూర్తయిన బ్రహ్మచారి, మంచికుటుంబం చిత్రాలు త్వరలో విడుదల కానున్నాయి. ప్రస్తుతం ఆయన పద్మశ్రీ వారి 'వింతకాపురం' చిత్రానికి పనిచేస్తున్నారు.

"పూర్తి అవుట్ డోర్ చిత్రాలంటే నాకు మంచి సరదా. అలాంటి చిత్రానికి పనిచెయ్యాలని నాకెంతో ఆశ. అందుకనే 'సాక్షి' చిత్రానికి ఎంతో ఉత్సాహంతో పనిచేశాను. రాత్రింబవళ్ళు పనిచేశాము. అనేక క్లిష్ట పరిస్థితులు (వాతావరణంలో) ఎదురైనా, అనుకున్న వ్యవధిలో చిత్రాన్ని పూర్తి చెయ్యగలిగాము. మళ్ళీ ఏదైనా పూర్తి అవుట్ డోర్ చిత్రానికి పనిచెయ్యాలనే ఉత్సాహం నాకున్నది" అని చెప్పారు సెల్వరాజ్.

సెల్వరాజ్ గారికి తన వృత్తి మీద ఎంతో గౌరవం, అభిమానం వున్నాయి. పదిచిత్రాల్లో ఒకేసారి పనిచెయ్యడం ఆయనకు గిట్టదు. రెండు చిత్రాలకంటె ఎక్కువ చిత్రాల్లో ఒకేసారి ఆయన ఎప్పుడూ పనిచెయ్యరు. దానివల్ల క్వాలిటీ దెబ్బతింటుందనీ, హడావిడి అయిపోతుందనీ ఆయన నమ్మకం. ఆ నమ్మకాన్ని ఆయన ఎంతో నమ్మకంతో పాటిస్తారు. ఆర్థర్ మిల్లర్, జోసెఫ్ రిటెన్ బర్గ్, జేమ్స్ వాంగ్ హో, జాల్ మి స్త్రీ, మున్నగు ఛాయాగ్రహణ దర్శకులంటే సెల్వరాజ్ కు అభిమానం.

సెల్వరాజ్ దగ్గర సహాయకులుగా పని చేసిన విఠల్ రావు, కుమార్, వెంకట్, సంపత్, ఆర్.ఎన్. పిళ్ళై మున్నగువారు ఇవాళ ఛాయాగ్రహణ దర్శకులుగా వున్నారు. "ఇంత మందిని ఆ హోదాలో చూడగలుగుతున్నందుకు నాకెంతో సంతోషంగా వుంటుంది" అంటారాయన.

సెల్వరాజ్ గారికి ముప్పై సంవత్సరాల కెమెరా అనుభవం వున్నదంటే, అది సామాన్యమైన విషయం కాదు. నిదానంగా, నిష్టగా, ధ్యేయంతో ఏ విద్యయినా నేర్చుకోవాలనీ, అలాగే తనూ ఛాయాగ్రహణాన్ని నేర్చుకున్నాననీ ఆయన చెబుతారు.

"ఇంకా నేర్చుకుంటూనే వున్నాను. ఆ నేర్చుకోవడానికి అంతులేదు. 'మీరెందుకు చిత్రాన్ని డైరక్టు చెయ్యరాదు?' అంటే దానికి సమాధానం వుంది. ఇంకా నేను నా విద్యలోనే పరిపూర్ణత సాధించలేదు. ఇందులోనే ఇంకా నేర్చుకుంటూ ఇంకో శాఖలో అడుగు పెట్టడం భావ్యమా ?" అని ప్రశ్నించారు సెల్వరాజ్ నిదానంగా చూస్తూ.

★★★

వచ్చేనెల మరో ఫ్లాష్ బ్యాక్